

land. Det ærede Medlem har udviklet i Aften, hvilke Muligheder der er. Hvis vi skal sætte 55 000 Kr. til paa hvert Skib, vi sender derop, maa vi hellere sende saa faa derop som muligt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 13. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Mødet hævet Kl. 11.²⁰.

27de Møde.

Fredag den 13. November Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Forhandlingen genoptoges.

Kragh: Jeg beklager meget, at de Henvendelser, jeg har tilladt mig at rette til de højtærede Ministre angaaende lokale Forhold i de Egne, som jeg har den Ære at repræsentere, har mødt saa ringe Tilslutning og Forstaaelse. Det gælder Spørgsmaalet om Opførelse af en Kirke i Stationsbyen Lem, og det gælder forskellige offentlige Arbejder. Den højtærede Kirkeminister finder ganske vist Kravet om denne Kirke naturligt og stiller sig for saa vidt velvilligt til Ønsket om en saadan Bygnings Opførelse, men han nedslaar jo med det samme ethvert Haab om Velvillie overfor eventuelle Ændringsforslag til anden Behandling, hvilket jeg meget beklager. En saadan generel Stilling til Spørgsmaalet om nye Kirker i det hele taget, som den højtærede Minister synes

at indtage, vil i Længden ikke være forsvarelig og er i Virkeligheden ogsaa uforstaaelig.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder afviste, i hvert Tilfælde for en nærmere Fremtid, Tanken om Høfdebygning i Trans og opstillede i den Anledning et Regnestykke, hvorefter det skulde koste Staten 85 000 Kr. aarlig at redde Arealer til en Værdi af et Par Tusinde Kroner aarlig. Hvorvidt dette Regnestykke nu er rigtigt eller galt, tør jeg ikke udtale mig om, men af de af mig fremførte Tal fremgaar, at Nedstyrningen i hine Egne af overordentlig værdifuld Jord er meget betydelig, at det er i Gennemsnit 7—8 Meter af Kysten, der aarlig tages bort, medens man i officielle Kredse har ment, at det ikke var udover 1 Meter. Hvis den højtærede Ministers Regnestykke er baseret paa en saa fejlagtig Opfattelse, som Tallet 1 Meter er Udtryk for, vil det jo ikke have ret meget at gøre med de virkelige Forhold. Men Kærnen i hele denne Sag er efter min Opfattelse denne, at det dog til syvende og sidst er en Del af vort Land, det her drejer sig om. Det, der aarlig bortskylles, er tabt, og om Prisen paa Høfder, som dog en Gang maa bygges, hvad jeg ogsaa tror, den højtærede Minister erkender, kan falde saaledes, at Tabet derigennem kan oprettes, maa jeg lade være usagt; i hvert Tilfælde er dog den enkelte Lodsejer, som det gaar ud over, lige uheldigt stillet, enten dette bliver Tilfældet eller ikke. Det, som det gælder om, og som forekommer mig at være en Hovedopgave langs Vestkysten, er at beskytte vort Land mod Havet. De nødvendige Ofre hertil maa bringes, og overfor saadanne Krav maa, synes jeg, Spørgsmaalet om andre Arbejders, f. Eks. Havnearbejders, Udførelse i hvert Fald indtil videre kunne stilles i Bero. Thi naar nu den store Havn ved Hirtshals er fuldført, hvorved vi paa den nordlige Del vinder et saa betydeligt nyt Havneanlæg, og vi erindrer Havnen ved Thyborøn og Havnen ved Esbjerg, forekommer det mig, at man ikke kan sætte de Hovedopgaver, jeg her har peget paa, til Side af Hensyn til de Ofre, som bringes paa saadanne andre store Arbejder, der dog maa kunne udsættes.

Den højtærede Landbrugsminister stillede sig ganske vist velvilligt til Ønsket om at faa Arbejdet optaget paa en Vandstandsregulering i Nissum Fjord. Den højtærede Minister erkendte, at Forslaget har meget stor Betydning for de paagældende Egne, at denne Betydning er større i Forhold til Udgiften, end sædvanligt er Tilfældet, og